

[Peter Nielsen.]

demokratiet har 77 medlemmer herinde, han selv stiller med sine 10 mand til arbejde i herrens vingård, og et enkelt radikalt medlem har udtalt sympati for tanken, så skulle løbet kunne køres, det minder vist mere om Münchhausen. På så spinkelt et grundlag — hvis der overhovedet er tale om et grundlag — kan man nu ikke lave skattereform. Men jeg har den overbevisning, at der ude i befolkningen er ved at danne sig en folkevilje, der kræver, at disse reformer nu gennemføres, og det vil forplante sig her ind til Christiansborg; så jordbunden snart er færdiggødet for virkelige skattereformer.

Man kan af det ærede medlem hr. Fogeds udtalelser få det indtryk, at han mener, at regeringen har ført Danmark til fallittens rand. Det behøver ikke at dementeres, for ethvert menneske kan dog se, at vi her i landet har stigende produktion og stigende velstand. Udviklingen her er gået stærkt, og det betyder, at man må rette samfundsøkonomien ind efter denne udvikling i tide. Det er også klogt at tage et enkelt reb i sejlene, selv når det går med stærk medbør, og det er i virkeligheden det, der er tale om.

Statens øgede indtægter og rутten med penge er jo en gammel agitationssentens. Det må bemærkes, at for den altovervejende del af statsudgifterne er venstre også ansvarlig sammen med os andre. Det er kun en ringe procent af udgifterne, der er tale om at de vil spare eller rettere sagt udsætte. Man har anerkendt, at den almindelige stigende velstand også bør komme dem til gode, der er afhængige af statens indtægter.

Mit parti vil nu gå ind til de kommende forhandlinger fuldkommen fordomsfrit og blot have i tankerne at få så gode resultater som muligt for landets befolkning ud af det. Vi afviser på forhånd intet, men vi har også vore meninger og vore ønsker, og det er en retfærdig byrdefordeling og sikring af en stabil økonomi med den deraf følgende fulde beskæftigelse.

Foged: Når jeg vedrørende de foreliggende lovforslag, både forslaget til udskrivningslov og lovforslaget om omsætningsafgiften, har brugt udtrykket, at man famlede, og at det var i tåge, så er det ud fra den be-

tragtning, at regeringen måtte vide, at de 2 lovforslag ikke kunne stå alene, de var ikke tilstrækkelige til at danne et skattepolitisk oplæg, der måtte en skattereform til, og det er årsagen til, at vi ikke på nuværende tidspunkt har kunnet tiltræde de 2 lovforslag i stor hast.

Regeringen er også vidende om, at omsætningsafgiftsforslaget ikke var færdigbearbejdet. Der er så mange ting i disse forslag, der er uoplyst, og det har regeringen indrømmet, bl. a. ved allerede nu at give tilsagn om, at undersøgelserne vedrørende engrosledet vil blive ført videre frem og formodentlig til ende. Også dette må være en af grundene til, at behandlingen er blevet udskudt, og som sagt finder vi, at disse 2 lovforslag ikke kan stå alene; der må en koordinering med de andre skatteproblemer til.

Man siger derefter, at oppositionen ikke har mødt med selvstændige forslag. Det er regeringens opgave at møde her med forslag. Vi har for år tilbage peget på de forslag, som regeringen burde tage op til drøftelse, men i de 2, vel snart 3 år, der er gået, har regeringen nærmest kun haft hånlige bemærkninger tilovers. Derfor måtte vi forvente, at regeringen, når den nu har udspillet — og det er jo en flertalsregering — kunne være kommet med forslag.

Der har været tid nok til at se på det. Vi havde egentlig forventet, at regeringen var begyndt 1 à 2 år tidligere med at rebe sejlene. Man kunne vel se, hvilken retning den økonomiske udvikling tog, og havde man rebet sejlene for 1 à 2 år siden, kunne vi have været fri for kriselovgivning. I de seneste år, helt fra 1945 til nu, er vi gået fra kriselovgivning til kriselovgivning, specielt inden for skatteområdet, og det er ikke rimeligt; der må kunne findes en vej frem, og når der sidder en flertalsregering, må vejen være lettere for regeringen, end hvis der ikke er tale om en flertalsregering.

Den højtærede finansminister sagde, at jeg i mit første indlæg om det forslag, ministeren har fremsat vedrørende 900 kr.s opsparing, havde brugt det udtryk, at ministeren så efter 5 års forløb med rund hånd lagde 100 kr. oveni. Ja, det var ironisk ment, højtærede finansminister. En fra det almindelige erhvervsliv sagde herom til mig: om 5 år kan jeg altså se frem til, at der